

indestaaende hos Køberen, og omvendt til ikke at skulle nødes til at tage imod Betaling for Forsaldstid o. s. f., vil blive respekteret, selv om han ikke kan eller finder Anledning til at møde for at værge sin Ret. Og det Paalæg, som det i denne Henseende drejer sig om, vilde næppe heller kunne volde nogen Betænkelse for Auktionsforvalteren, idet han i selve Lovforslagets § 29 har Hjemmel til at udfylde Spørgsmaal om, hvorvidt eller i hvilken Orden paagældende skulle fyldestgøres af Auktionssummen, til senere Afgørelse efter § 41. — Naar der gøres en Tilføjeelse til § 28, 1ste Stykke, i Overensstemmelse med det ovenanførte, vil det imidlertid blive en Følge deraf, at 1ste Stykke i § 33 maa omredigeres; i ethvert Fald maa der formentlig aabnes Udgang til paa Auktionsdagen at anse over, at Auktionsforvalteren ikke har paaset, hvad der i § 28, 1ste Stykke, paalægges ham at paase. For saa vidt der herefter kan blive Rørdelse at affige af Auktionsforvalteren, turde det fremdeles være rigtigt noget nærmere at omtale den eventuelle Virkning af en saadan. Særligt mener man, at naar den bedre prioriterede, ikke tidligere mødte, Pantavers Anke over, at hans Ret ikke er bleven tilhørlig paagtet, forkastes, bør der gives ham Udgang til, ved straks paa Stedet at erklære Appel af den affagte Rørdelse, at forhindre Auktionens Fremme i Overensstemmelse med de af ham paaanførte Konditioner.

Til hvad Auktionsforvalteren paa Embedsvegne har at paase, bør yderligere føjes, at Størrelsen af de Omkostninger m. m., som det paalægges Køberen at udrede udenfor Købesummen, oplyses og udtrykkelig opgives, i alt Fald ved Angivelse af dens højeste Beløb. Det er stadfæstet ved Erfaringen, at disse Omkostninger stundom løbe op til et i alt Fald for Køberen overraskende højt Beløb, og vist er det, at Frygten for, at disse, for de fleste Køjsfolk i alt Fald uregelmæssige, Udgifter skulle løbe op til en uforholdsmæssig Størrelse, i høj Grad bidrager til at sætte Købelysten paa Evangsauktioner.

Det er derfor i alles Interesse, at Beløbet af disse Omkostninger opgives, men det er ikke tilstrækkeligt, saaledes som fket i § 33, sidste Stykke, at paalægge Kæbvirenten ved Auktionen „saa vidt muligt“ at fremlægge Oplysning herom, uden at der endog antydes noget om, hvad der skal ske, naar Kæbvirenten ikke efterkommer denne Pligt, eller Oplysningerne senere findes at være usjagtige. Sikkerhed for, at Opgivelse af Beløbet fremkommer og bliver nøjagtig, saaledes at Køberen i alt Fald kan være sikker paa ikke at komme til at betale mere end opgivet, vil man kun faa, naar det paalægges Auktionsforvalteren at paase, at de fornødne Oplysninger tilvejebringes, særlig af Auktionskæbvirenten, og at Resultatet derefter angives i Auktionsvilkaarene. Derved vil der ogsaa blive givet de Lysthavende Lejlighed til forinden selve Auktionen at tage Omkostnings-Momentet med i Betragtning under deres Overvejelser om et eventuelt Køb.

Med det ovenanførte turde i Rørdhed de Betragtninger være angivne, som have ledet Udvalgets Flertal til at stille de nedenfor under Nr. 21, 22, 27, 28, 29, 34, 37 og 39—42 anførte Ændringsforslag til §§ 28, 33, 38 og 46, som vel tør betegnes som de mere væsentlige Ændringer i Lovforslaget. Foruden dem vil der findes en Række Ændringsforslag, af hvilke imidlertid en stor Del tør betegnes i alt Fald nærmest som Redaktionsændringer, til Dels foranledigede ved Bemærkninger fra Sagsførereforeningens Hovedbestyrelse; disse Forslag, hvortil høre Nr. 4, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 20, 23 og 36, anses det ikke nødvendigt nærmere at omtale. De tilbageblivende Ændringsforslag skal Flertallet tillade sig at begrunde med nogle faa Ord.

Man anser det ikke for hensigtsmæssigt, at Løssøreauktioner i alle Tilfælde skulle bekendtgøres med mindst 14 Dages Varjel, og foreslaar derfor i § 4 „14“ forandret til „8“.

Som § 14, sidste Stykke er affattet, maa det formentlig antages at være Me